

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL.

■ SALUT PÚBLICA ■ INTERESSOS POPULARS ■ ARTS Y LLETRAS ■

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 15 exemplars, 1 pesset; Un número, 3 quartos. — Sort a llum los dilluns ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 reis trimestre; Estranger, 16. —

CERTAMEN SOCIALISTA

ORGANITAT PER LO «CENTRE D'AMIGOS DE REUS»

Tenint en compte las indicacions, tant de particulars com de varias colectivistas obreras, que ab molt fonament nos han manifestat la necessitat de apressar la celebració del Certamen; en vista de lo escàs que resultava lo temps hàbil pera nostros companys del Exterior y molt particularment pera los de las Amèricas Espanyolas, y considerant que lo treballa destinat al Certamen Socialista deuen distingir-se per un serietat y estudi, lo qual requerix un espay de temps major del concedit en la conveniència, molts dels nostros companys han desvolupat los temes en nosa facil que sigan explotats que no individuals que disposen de suficient temps pera dividirlo entre l'estudi y l'època; per totas aquestas y altres rasons, lo «Centre d'Amics» d'acort ab la Comissió Organizadora, ha resolt concedir una prórroga pera la admisió de treballa.

Per lo tant se obriran los plachs desde l'15 de Febrer corrent fins al 1.º de Juny pròxim, celebrant-se la distribució de premis lo 14 de Juliol, diada en que s'comemora la presa de la Bastilla per lo poble de Paris, primera etapa de las revolucions modernas.

Los plachs tenen que dirigir-se al *Jornal del Certamen*, carrer del Arch de Sant Nofre, 3, baixos.—Barcelona. Reia 10 de Febrer de 1885.

La Comissió Organizadora.

Composicions rebutas

- N.º 1.—Comentaria la burguesia que la organizació de la Federació Regional Española sea pública.—Sins lema.
- N.º 2.—Ateisme, Anarquia y Colectivisme.—Lema: «Avant y sempre avant!» (En llengua catalana).
- N.º 3.—Necessitat de no involucrar la qüestió en religions con el problema economic.—Lema: «Antes pasaré un boey por el ojo de una aguja, que un risc por las puertas del cielo.»
- N.º 4.—Consideracions sur la justice bourgeoise.—Lema: «Lafontaine a dit la veritat.» (En llengua francesa).
- N.º 5.—El Ciudadano y el Productor.—Sins lema.
- N.º 6.—La moralidad en la clase media.—Lema: «Just utendi ut abutendi, etc.»
- N.º 7.—El Ciudadano y el Productor, considerados respectivamente como unidad social en las escuelas politica-democraticas ó economicas-sociales.—Lema: «Una Constitución es un peligro y no una garantía.» (Girardin).
- N.º 8.—Memoria sobre la Organización y Aspiraciones de la Federación de Trabajadores de la Region Española.—Lema: «La federación de los trabajadores.»
- N.º 9.—Influencia de la mujer en las luchas del socialismo revolucionario.—Lema: «La bandera del socialismo en manos de la mujer.»
- N.º 10.—Divagaciones revolucionarias sobre la Casa de nuestra Misericordia y el Medio de remediarla.—(Sins lema).
- N.º 11.—«¿Qué puesto debe ocupar el obrero en la sociedad?»—Lema: «La Edad Media tenía su religión; la contemplación. La Edad Moderna tiene la suya: el trabajo.» (Condorcet).
- N.º 12.—Creació d'escolas d'arts y oficis.—Lema: «Lo treball intel·ligent motiva la perfecció de las manifestacions industrials.» (En llengua catalana).
- N.º 13.—Aspectos sociológicos.—Lema: «La Luz matarea las Tinieblas.»

N.º 14.—Brevisima Memoria sobre la necesidad de establecer escuelas-talleres de artes y oficios, y modo ó medios de establecerlas.—Lema: «Querer es poder.»

«QUIN CAS!»

No fa pas molts dias que per Vilanova y Geltrú no se sentia mes que repetir à tothom aquestas duas paraules:
—«Quin cas!»
Y creguin que valia la pena.
Per mes que puga haber qui estranyi que se lo rememessin tant per la boca, perquè la olor se sentia no mes de parlarne.
En aquest saynete dramàtic ab pretensions de comedia y semblanzas de tragedia, hi figuran com à primers personatjes la gracia de un mossen, los mèrits de una comuna y las bonas obras de una beyata putinera (ó *tupinera*) de la Reparadora.
Vegin ab tals anuncis si la funció promet ser bona.
Vostès procurint-se un bon mocador pera taparse l' nas à temps, y aném al succés de Vilanova.

Un corresponal de Deu, alias capellà, era molt amic de certa familia y 'ls feya moltes visites.
«Que ja la planyen à la tal familia, diuhent? Oh, donchs s'equivocan, perquè la mestressa estava molt contenta ab las visites de la reverenda sotana.
—Be, homes; si senten olor de banya, fassin lo favor de callar.
Donchs com anavam dihent, lo marit va sortir fora vila.
Y l' reverent, molt versat en saber aprofitar ocasions... per salvar ànimas, va convenir ab la beyata que farian certes funcions de desagris en que tots dos hi trobarian gust, dada la devoció d' una y altre.
Y com la doctrina prescriu la penitencia, y certes funcions tenen de ferse à solas, per un y altre motiu y per haberhi à la casa una filla de la beyata, se tancaren los dos à fer l' espiritual

exercici... (ahont dirian? à la comuna? donchs endevinat.
Y allí deurian estar-se ab la devoció que caracteriza tals actes, ell fent servir lo «salpacer y ella rebent la pietat à raig, quan en mitj del silenci y reculliment propis de tan mistica escena se senti de sobte un terratrèmol de mil diables y uns horrosos crits de: «¡socorro! ¡assistencia! y altres per l' estil.
«¿Què havia passat? Una friolera.
Las fustas que tapavan lo dipòsit de la comuna, velles ja y mitj podridas, cruixiren ab lo pes y tal volta ab los exercicis de las duas personas, y ¡cataplum! trencant-se pe l' mitj, caygueren l' un de panxa y l' altre d' esquena, prenent tots dos un bany general de tan olorosa materia.
Tàpinse l' nas, prenguin un xich d' alé ab ayre pur, y prosseguim.
La filla de la benehida senyora, al sentir los crits d' esglay que feya l' reverent, va esparverarse y sorti al balcó cridant ¡ladres! ¡ladres! armante un rebombori de Maria santissima y las onze mil verjes.
Y acudiren vehins y vehinas y algun esquitx d' autoritat.
Armat tothom de un modo ó altre y previnguts contra 'ls ladres, van à donar auxili cap allà d' ahont surten las veus de socorro, y tenen de tirar à terra la porta de la comuna, perquè los dos devots se habian tancat per la part de dintre pera millor entregarse à sos exercicis y evitar que ningú pogués anar à trencarlos las oracions.
¡Quin quadro, al caure la porta, se presentà à la vista dels espectadors!
Passemhi un vel y deixemho corre, perquè això put massa, y estém segurs de que l' espavilat lector ja ho haurà endevinat.
Procuren tirar terra al assumpto, com ho feren à Vilanova pagantho à bon preu, y ara vostès no fassin corre res d' aquest ni de un altre de semblant que passà à un escolapió que caygué dins de un cup de posar vi mentres estava introduhint la fe à una soltera aficionada à dits espirituals exercicis.
Y tan ha corregut lo xiu-xiu d' aquest fet per Vilanova, que per haberse pogut treure à topina la materia de demunt dels protagonistas, alguns ho han batejat donantli l' nom de *Lo fet de la Topinera*.
Ara vostès calculin la fila que deurien fer squells pobres llataers al ser trets del bany, la cara que posarian los que ho vejeren, y com

quedaria 'l cap del marit després de tal descobriment.

Y si 'ls sembla que tenen de riure, aprofitin-se, pero si algun cop veuen entrar alguna sotana per casa, pensin ab lo fet de la Topinera, agutin un bon garrot, y 'l demés se farà tot sol.

LA ESCOLAPIADA

Fa vuyt dias que donguerem als vents de la publicitat lo fet del escolapió Manel, del collegi de Sant Antoni d' aquesta ciutat, sobres haber tancat un noy deixeble seu vintiduas horas a la comuna.

A pesar de ser los periódichs clericals de tanta barra pera negar lo que 'ls convé, ara se han callat com uns morts, y ni surt cap vicari general ni coronel a negar aixó com alló de la monja, y ni un carcatóich se ha atrevit a posarse davant nostre pera negar aquella escolapiada.

Aquest silenci es la mes convincenta prova de la veracitat de nostra denuncia feta en lo número últim.

Ja ho veuen donchs los pares que han tingut la debilitat de confiar sos fills al cuydado de aquesta gent.

Qui no conceix una cosa, malament pot estimarla.

Separats del tut de las aficcions de la familia los que fan bullir l'olla ab lo catolicisme, mal poden saber lo que costa y lo que se estima un fill, y per aquest motiu es que tan sovint maltractan sense modus ni pietat a las criaturas que se 'ls criant.

Los pares que tingan dos dits de senderi pera tenir aixó en compte tenen de fugir com del llop de conhar sos fills a cap relligiós, so pena d' expiarse a passar las angúnias de la familia del carrer de Villaroel, faltantli tota una nit y prop de un dia lo bill de casa, perque al pare Manel li habia donat la gana de tancar lo a la necessaria.

Si estessim en altres temps, es molt probable que 'l tal Manel no se escapés de una causa criminal y del correspondent càstich a que se hagués fet mereixedor.

Però cum avuy la gent negra es la que priva, no queda mes remey que esperar que vinga la nostra, y llavors fer memoria pera millor apretar de ferm.

Y mentrestant que no 's quexin los pares que entregan sos fills a cuydar ó educar per gent d' habit, encar que algun dia arribin malmenos a casa, perque no poden pas alegrar ignorancias després dels molts cassos de brutalitat portada a terme per gent de sotana, y aixó sense contar que la intensa majoria de tals cassos no arriban may a ser del domini públich.

LAS CIENCIAS Y EL SABRE

COMO SATIRICO (1)

Aquí tenen las arrels
Del arbre mes mal tractat,
Destroant a cops de sabre
Sense modus ni pietat.
Los que haurian de triar-lo
Perque l'arbre mes gran fos,
Tots los dies li fan lleuya
Y ab ella curman l'arrós.
Arbre de la Libertat,
De la Ciencia y del Progre,
Los teus fruits tant que alimentan
Y ella no ho estiman per res.
Al contrari, 't portan
Odr tan cruel,
Que 't arrincarian
De soca y d' arrel.
Voldrian que cessasim torts
Los que estudiem de arrel,
Seguint falsas teorías
Y fantos buens a gales.
Volen que no se analisi,
Perque may se ha demostrat,
Si es la forma ó la materia
Lo primer que 'os ha format.

Segons molts doctors dubtosos,
Hipócritas y farsants,
La joventut escalar
Vol dir qu' hem de escolars.
Volen que fem com los sorjes,
Menjant, per ser bons guinyons,
L' un tech signans y patias,
L' altre trunfos y signons.

(1) Cantat durant l'últim carnaval per las societats humorísticas La Trompeta y La Pandorria, recullint fondos pera las victimas dels terremotos de Andalusia.

Y al que pensí y al qu' escrigui
Dihent que 'l ranxo no es bó,
Cop de sabre, coll a terra,
Y després... ja la presó!
No 'ns creiem donchs les pestanyas
Estudiant nit y dia
Matemáticas, Retórica,
Historia y Filosofía.
No 's fassim maió la cloaca
Los que estudián Medicina,
Buscant arterias y venas
Per saber com se respira.
Fora 'l histuri y filoceta
Si no hem de fe anatomía.
Otridém misas y raffles,
Llensám la Geografía,
Llensám la Geometría.
La Nauica tan perduda
També debém olvidar,
Perque ja ha perdit la Espanya
Lo rumbo de navegar.
Llensám la Geografía,
Ignorém las poblaciones,
Las provincias, sus lenguas,
Rios, montanyas y topónos.
Y aprendem en sense llibres
De la Historia Natural,
Mirant com aquell a la suera
Domina 'l Regue Animal.
De què 'ns servirán la Química,
La Física y la Botánica:
Si las letras no servetven
Què 'n fardem de la Gramática:
Adeu misichs y poesias
Si no cantau cada dia
Per la tonacuada veje
Dihentli Ave Maria.

Des vos salve Maria, etc.

Fora cincias, fora llibres,
Y aquell que volga estudiar,
Que analisi 'l Megasteri
Que hi ha als llibres de famer.
Que 'n dediqui a las coctes
Y aprenda a cantar himnoch,
Barrejat ab los inroses.
Sempre jutgant y bobot.
Vagi a missa cada dia,
Reu sempre a tu indret,
Portant sempre a la burxaca
Rosaris y gasols.
Si 's fa de aquesta manera
Allavors los Espanyols
Serán, per tantos y cafes,
La enveja de las naciones.
Ave Maria purissima!
Voldra parir una criatura
Si llegim llibres heretjcs
Rustics com pollastres 'ntrem al infern.

Seguim a la Diplomacia,
Respectant la supremacia
Que reporta per la patria
La fern y l'Estadomacpie.

Pel comte de Democracia
Vinga aquí la Burocracia.

Y al que cantí y al que xialí
Y al que miri sense recel,
Cop de sabre, coll a terra,
Y viva Santa Isabel.

Ave Maria purissima!
Voldra parir una criatura
Si llegim llibres heretjcs
Rustics com pollastres 'ntrem al infern.

Juan Duxán y Boas

Diuen los ministerials que 's preparan grans alsaments zorrillistas.

Y en que dirian que ho han descubert?
Donchs en la alegría dels que tenen de sublevarse.

Y fins han endevinat la fetxa, s'osopo també que en la alegría.

Es lo dia de sant Joseph lo destinat a las sublevaciones.

Ves qui dupte ara del gran talent de nostros gobernants, quan en la cara dels revolucionaris fins coneixen lo precís moment en que 's tenen de sublevar?

Vamos, tregemse la gorra ab respecte.
Y aguantemnos lo riure.

Dos periódichs liberals que 's publican en lo partit de Manresa, tots dos acaban de ser denunciats.

L' un es La Montaña, de Manresa, y l' altre El Republicano, de Sallent.

En fi, procurem recordar per 'l dia que 's de baix vagin dalt.

Lo gobernador de Guipúzcoa ha prohibit en lo Café Francés de Sant Sebastian que pugan tocarse la Marsellesa.

¡Bon puntal pera las instituciones!
Y bona gracia que 'm fa 'l tal senyor gobernador.

A mes de las victimas dels terratrémols, a la provincia de Málaga hi ha un'altra classe de victimas pera las quals no 's recullen fondos ni ningú se 'n recorda.

Son aquestas los mestres d' escola, als quals se deuen trenta mil y pico de duros de son miserable sou.

¡Volen mes calamitat per' aquestos mestres que 's governs que corren!

Uns cassadors van trobar en la carretera de Mollet una dona desfallecida per la fam.

Las glorias de tanta miseria corresponden de dret als conservadors.

Que aquestas son las únicas prosperitas que nos poden dur.

Y torna El Motin a ser denunciat per 24.ª vegada, aquest últim cop per haber reproduhit y comentat un articlet de La Montaña de Manresa, recordant la fetxa de la entrada dels carlins en aquella ciutat.

Decididament los conservadors volen distingir a El Motin.

Y ho logran.
Si senyor, a copia de perseguirlo.

A Bilbao hi ha hagut una irregularitat de quaranta mil litros de ví.

Tots se 's ha begut un empleat.
Es una irregularitat de lo mes borrotxo que se puga veure.

Y d' Alicante ha fugit un administrador del joc nacional (loteria) emportantse los quartos, per supost.

Aquesta vegada lo fogitiu ha estat de sort.
Com que se las ha endutas totes.

Lo qual forosament te de portar desgracias al govern.

Si al menos algun empleat tingues la trassa de irregularizarse!

Però no tingan cuydado.
Mal' herba...

Per Andalusia comencan a queixarse molt y molt per la mala manera ab que 's reparteixen alguns socorros.

Jo suposo que 's fondos recullits oficialment se deuen repartir per 'l sistema conservador.

Es a dir, irregularment.

Donchs no hi ha ningú que tinga motiu per queixarse.

Cadascú obra tal com es.

L' ajuntament de Valencia ha inventat un nou impost sobre toldos, velas, cortinas, retols y mostrats.

Per ara, sembla qu' encara no 's pensa posar tribut al caminar ni al fer-de-cos.

Que durin un xich mes los conservadors al poder, y de pitjors ne veurem.

Com que son sistema no consisteix en altra cosa mes que en pelar a tothom.

Vaja, que ja 'ns ha sortit en Pere, lo bisbe de Placencia, ab mes agallas que un cabecilla de quarto 'l rengla.

Ha tingut l' atreviment de censurar al govern en una pastoral.

Y 'l govern diu que ho dirá al papa.

Al de Roma, entenemnos.

Y al tenirho de posar en práctica, com a bon conservador y reaccionari, no sab per quin costat tirar.

Però no 's desconsolin, que al últim ja s' ha decidit.

Y ha resultat fer un escarment.

Y obrar ab energia.

Y posar mà a la obra desseguida.

Y efectivamente. Per fer pagar al bisbe sas agallas contra 'l govern, aquest... ha denunciat lo periódich El Progreso, per reproduhir ab algun comentari un trosset de la pastoral d' en Pere.

¡Ves ara qui podrà dir que 's conservadors no tenen energia de la pastoral facciosa de un bisbe!...

En Castellar ha entrat tres dies en lo Congrés.

La discussió dels assumptes universitaris ha durat dos mesos.

Quin profit n' ha tret lo país de tanta xerrameca?

Lo de un pegat en un banch.

Al entrar en premsa aquest número, París està celebrant lo 82.º aniversari del naixement de Victor Hugo, lo primer poeta francès de nostra edat, y un dels mes constants liberals y lluire-pensadors de França.

Lo 26 de Febrer compleix anys aquell que, vell de cos, sent en son pit tot lo foc de la joventut en favor de la llibertat dels pobles.

¡Gloria a Victor Hugo, al sígle que l' ha vist neixre, y als liberals que l' honran!

Per tota Espanya... ¡qué per tota Espanya! per tot lo mon civilisat s' ha celebrat l' aniversari del martiri de Giordano Bruno.

La religió catòlica, que l' inmolà, deu sentir-se cuberta de vergonya aquests dies, al veure com 285 anys després de haber consumat una de tantas infamias com la deshonran, tot lo mon civilisat ne protesta tirantli en cara son crim.

Pero l' catolicisme no se avergonyea. Y es que pera gastar de una cosa se n' ha de tenir.

Prou treuen lo fetje per la boca los representants de Catalunya en la qüestió del modus vivendi ab Inglaterra; pero, com sempre, tot resultarà inútil lo que s' fassi contra la voluntat del govern.

Ja fora hora de que 'ns convençesam de lo tanto que resultat lo sistema de demanar.

Mentre no sigs substituït per lo de pendre, se anirà malament.

Lo sistema de cadascu pendres lo seu consisteix senzillament en no consentir cap govern ni institució que no fassa la justa voluntat dels productors.

Vejin si aquest conji no fora molt mes dret y segur.

A LA JOVA Y SIMPATICA SENVUERTA ISABEL R. DE G.

A tu, nena hermosa, simpática y pura, que a més d' hermosura, bondat y cariño en te cara l' llegis, y 'm teus rendis sempre de tant que t' estimo, y al veure't m' animo, gojós te dedico lo cant que seguex.

LA PROSTITUTA

Los jorns ne saluda cantant y fess greca per veure si pesca algun d' aquells joves ruberets d' ilusions. Se posa bonica, de flors adornada, la cara empolvada, y ab ulls que llacien y castan passions.

Molts cops estant trista joyosa 's demosta, y sempre ab tota monara imanaes alegría y amor a desdir. ¡Pobreta! quan parla val ferho ab ternura, per mes amargura que t' cor li troassej per ferla morir.

Si pensa y medita, recorda ab tristesa que fou gran villosa fugir dels seus pares per vendre l' honor. Y plora, al mirarse per sempre perduda, y lluny de l' ajuda dels áers que li daren la vida ab amor.

Si conta sa historia, no n' es escoltada, y aixis, desdixada, no reb cada dia dindors y reganya. Si busca un sempre ningú se li dona; totbans l' abandona.

Y encara ab sarcasme, veient que jamegs, guatinosa s' hi entrega cegada pe t' vici la vil societad; y en compra de darti consola, li du espinas, li dona metzinas qu' encenen la fama del mal y t' peccat.

Llavores encuida, sofrint cruel martiri, se llenca ab deliri ee mitj d' una orgia repugnosa, infernal. Y acaba la pobre sa vida embrutida, plorant afligida demunt la mortalla de un sanx hospital.

Juanvo Catalá

A Chelva hi ha una noya que fa miracles ab permis del rector.

Diu que de nit se li apareix una verje (no serà la majordona) y li diu que vagi a tala ó quals famílies a ferlos saber que tenen de fer dir missas.

¡Qué tal si es espavilla lo rector y animals los feligresos!

Nou mil duros recollits a ca t' bisbe pera las victimas dels terratrémols d' Andalucía servirán pera fer una iglesia nova.

Aixó si que té salero. Podrían morirse de gana 's vius ab tal sistema, pero al menos se salvarian las ánimas dels morts.

Y 's capellans farian l' olla ben grassa. Que ja es lo únic que 's interessa.

A Ripollés s' ha inaugurat un Café-teatro de Jesus, destinat per l' us exclusiu dels carcas de la població Magníhich.

Suposém que per palcos deurá haberhi confesionaris, per butacas cadiras de baqueta, y per decoracions quadros representant la passió de Cristo y la entrada dels carlins en algún poble liberal.

Y si a n' aixó hi anyadían que 's espectadores portin teulats, s' estigan ab lo rosari a las mans y se illumini tot lo teatro ab quatre ciris y alguna llantia ab xinreta, la ilusió fora de lo mes acaba.

Y sobretot digno dels cervells estantissos de la concurrencia.

Continúa detinguda en un convent de Figueras aquella noya de tretze anys de la que n' donarem ja noticia.

Res nis ara hi han valgut las súplicas ni las protestas de la mare, contra qual expresa voluntat obran las monjas.

Molt ben fet. Ja es hora de que escarmentin tota los que conhas filla als cleri-ruchs.

Quelém, donchs, en que per simples los ha cotá be.

A propòsit de la pastoral del bisbe de Placencia, diu un periòdic ministerial qu' està escrita ab ploma de cabecilla.

No seré pas jo qui ho negui. Pero s', debèm advertir que si aixó ho hagués dit un periodista d' oposició ja estaria purgant lo delicté a la caga-menja, y tindria feyna per rato.

Pero sent ministerial lo periòdic, lo fiscal no hi arriba. Y nequinme que la lley es igual per tots.

Los carlins y 's mestissos cada dia se fan la guerra mes catòlicament, es a dir, mes salvatge. Confíem ab lo rosari de la aurora.

Que es ab lo que acabarán aquestas religio-serias.

Lo diputat catòlic, apostòlic y paparina Menéndez Pelayo ha dit en lo Congrés que la desamortisació dels bens del clero fou un lladronissí.

Y la majoria aplaudia.

Y casi tots los que alcavan de mans s' han enriquit comprant bens del clero.

Y vostés preguntarán: ¡Ahont es la vergonya y la decencia!

Donchs ja ho veuben. Per ara, ni rastre.

Consolemnos pensant que 's catòlics ja comensan a predicar, si 's convé, que la propietat es un robo.

En aquesta idea concreta lo qu' es jo no 's contradiu pas.

La iglesia de Villanueva (Saragossa) ha sigut robada.

Los lladres continúan tranquils. Igual que t' rector, lo sagrista y la majordona.

Per la quartaes mes los rosaris de l' Aurora pendran mes increment.

Y suposém que la asistencia a tan delirós espectáculo se cotisará a l' alts.

Se diu si pe t' divendrés sant se organitzarà una cabalgata.

Res, volen divertirnos.

En una carta de Tarragona que tenim a la vista se 'ns denuncia la brutalitat de un reverent nomenat mossen Ramon Colominas, encarregat de la casa d' Ofes de dita ciutat, que castiga als albergats fentlos despullar pera pegarlos horrorosos palissos.

Lo dissapie de la setmana antepassada tocá t' torn a un noy de uns catorze anys, al que després de ferlo posar nuet y clavarli una tremenda palissa, va treurel del establiment benéfich bastant fart de la pit, donantli alguna roba y la cantitat de... quatre quartos pera mantenirse.

Pero senyor, ¡estudiatán bonas costums a cafrerías alguns reverents!

Lo mossen Ramon de Tarragona es un digne company del pare Ranton dels escolapios de Barcelona.

XARADAS

Buena, si solo los pesquera.

primera;

per mejar n' es cosa bona

segona;

invertida un metal n' es

la tres.

Y ja no t' dech dir res mes

per no ser mes declarada,

puig trobaras lo xarada

ab primera, dos y tres.

M. Gardó

ROMBO

Substituir los pichs ab letras que llegidas vertical y horizontalment, digan: La primera ratlla una letra; la segona, un animal ferot; la tercera, una població catalana; la quarta, una ermita d' aprop de Berga; y la quinta una vocal.

ARROBARRAL

GEROGLÍFICH

S I burot municipal T roba R I

ROCH NAYRAT

SOLUCIONS

¡ LAS CABRIAS DEL SEÑERO PADAT

XARADA: — Anstro-no-mia.

GEROGLÍFICH: — Una tenen perosa y altres llestesa.

LA GRAN UNIÓN DELS LLIBERALS MONÀRQUICHS

Com comensa

Y com acaba